

**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliae Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, M. DC. LXXX.

97. An in privato Baptismo tempore necessitatis sit adhibendus Patrinus,
& an contrahat spiritualem cognationem? Et quid, si talem infantem quis
teneat in dicto casu ex proposito, ut Patrini munus ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76393](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-76393)

RESOL. XCVII.

An in privato Baptismo tempore necessitatis, sit adhibendus Patrinus, & an contrahat cognitionem spiritualem?

Et quid, si quis teneat talem infantem in dicto casu ex proposito, ut Patrinus munus obeat, an contrahat cognitionem spiritualem?

Et an improbanda sit consuetudo, secundum quam quibusdam in locis Catholici Patrinus existunt filiis Hæreticorum, baptizante illos Ministro hæretico in forma Sanctæ Trinitatis? Ex part. 3. tract. 4. Ref. 18.

§. 1. **Q**Uoad primum affirmativè respondit Sup. hoc in principio §. 1. Refol. 1. not. seq.

Melchior Zambranus de cas. occur. tempore mortis, cap. 1. de Sacrament. Baptism. dub. 18. num. 17. quia esse patrinum non pertinet tantum ad solemnitatem, sed requiritur, ut sit, qui instruat baptizatum, & qui adjuvet ad ejus spiritualem regenerationem; deinde vix fieri potest Baptismus privatus, saltem in pueris, nisi sit qui illum teneat, quando abluatur, in Baptismo. Ergo credendum est, Ecclesiam universaliter sensisse, in omni Baptismo etiam privato requiri patrinum.

2. Sed ego puto nullum esse Ecclesie præceptum, ut in tali Baptismo patrinus adhibeatur. Et ita docent Sotus in 4. dist. 42. quest. 1. art. 1. Henriquez lib. 2. cap. 18. in fine. Suarez, Sanchez, Rodriguez, & alij. Et ratio est, quia cum in isto casu necessitatis, parentes ferè non possint idoneos eligere ad munus patrinus, incredibile non est, Ecclesiam talem eis obligationem imponere voluisse: & ideo licet aliquis in hoc casu materialiter teneat infantem, non ideo patrinus ejus efficitur.

3. Difficultas verò est, an si aliquis talem infantem teneat ex proposito, ut patrinus munus obeat, an contrahat cognitionem spiritualem? Affirmant Zambranus ubi supra num. 4. Navarrus in manual. cap. 22. n. 40. Coninch. de Sacram. disp. 32. dub. 2. concl. 2. Armilla ver. Matrimonium, n. 14. Suarez, Vivaldus, Sà, & alij.

4. Sed mihi contraria sententia videtur etiam probabilis, quam docet Sanchez de Matrimon. ten. 2. lib. 7. disput. 62. num. 15. Rodriguez, & alij. Notandum est tamen hæc obiter, non esse improbandam consuetudinem, secundum quam quibusdam in locis Catholici, patrinus existunt filiis Hæreticorum, baptizante illos ministro hæretico in forma SS. Trinitatis; & ita docet Layman in Theol. mor. lib. 5. tract. 2. cap. 89. n. 6. contra Azorium part. 1. lib. 8. cap. 11. §. 9.

RESOL. XCVIII.

An infanti moribundo, quando conferretur Baptismus, sit adhibendus Patrinus?

Et an in dicto casu, si quis materialiter teneat infantem, ideo Patrinus efficiatur?

Et quid dicendum, si infantem teneat ex proposito. Ut Patrinus munus obeat, an sit verus Patrinus, & cognitionem spiritualem contrahat, vel necessarium sit, ut Baptismus debeat esse sollemnis ad contrahendam dictam cognitionem spiritualem? Ex part. 5. tract. 3. Ref. 7.

F 2 §. 1. Respon

in prima in ut notat Hurtadus, de matrim. disp. 18. diff. 6. & alij, tamen susceptor in Baptismo privato vellet munus Patrinus exercere, quia adhuc non exercebit illud, qualiter ab Ecclesia præscribitur, ad cognitionem spiritualem contrahendam. Nec obstat quod iura statuentia impedimentum cognationis spiritualis, æquè de Baptismo sollemni, ac privato loquuntur, ut constat ex cap. 1. & fin. de cognat. spirituali in 6.

6. Etenim baptizatus privatum æquè indiget instructore, ac baptizatus sollemniter. Deinde baptizans privatum spiritualem cognitionem contrahit cum baptizato, ejusque patre, & matre: ergo similiter contrahere poterit susceptor in eo Baptismo. Ob has rationes hanc sententiam defendunt Navarrus Summ. capit. 23. num. 40. Agid. de Coninch. disp. 32. de matrim. n. 59. Basl. Ponce lib. 7. cap. 40. num. 5. Sed hæc non urgent, ut recedamus à communi sententia. Nam esto jura æquè de baptizante ac de suscipiente loquantur, quoad impedimentum cognationis, intelligi debet singula singulis tribuendo, de baptizante, quoties fuerit Baptismus, quia Baptismus sollemnis, & privatus formaliter, & in se ipsis non differunt, sed in cætemonibus extrinsecis, & accidentibus, ideoque baptizans, sive baptizet sollemniter, sive privatim, cognitionem spiritualem contrahit. At susceptor sollemnis, & privatus formaliter differunt, quia esse susceptorem habetur ex Ecclesie institutione; quæ de susceptore privato vix unquam contingente, mentionem non fecit, sed solum de susceptore sollemni, seu pro baptismo sollemniter facto.

7. Sed si aliquis hic inquirat, an Laicus in necessitate baptizans contrahat cognitionem? Respondeo affirmativè, quia verum Sacramentum confert, nec refert, quod ratione necessitatis teneatur ministrare, quia etiam Parochus tenetur ratione officij ministrare sollemniter, & nihilominus cognitionem contrahit. Sed objicies parentes, qui in casu necessitatis proprios filios baptizant, non contrahunt cognitionem, quæ ulum matrimonij contracti impediatur, capit. ad limina. 33. quest. 1. ergo nec Laicus in necessitate baptizans contrahat cognitionem, quæ futurum matrimonium impediatur.

8. Respondeo negando consequentiam, & ratio discriminis est, quod in parente proprium filium, & uxoris in casu necessitatis baptizante, cognatio spiritualis, quæ ulum matrimonij jam contracti impediret, haberet rationem pœnæ, si quidem privaret illum potestate petendi debitum, ad quod habet jus in re ratione matrimonij, ideo speciali jure in dict. cap. ad limina, excipitur ille casus, & merito, quia consentaneum est rationi, ut propter observantiam præcepti non incurratur pœna aliqua, qualis esset expoliari proprio jure petendi debitum, at verò cognatio spiritualis ante matrimonium contracta, non habet rationem pœnæ, sed potius pertinet ad quoddam concordiam, & unitatis vinculum inter homines ratione cujus Ecclesia prohibuit matrimonium inter illos, ut charitas inter alios dilataretur, & ita potest optimè contrahi hæc cognatio, propter exercitium actus præcepti, sicut & contrahitur irregularitas à Judice, qui latronem suspendit, quamvis ad id ex officio teneatur, quia hujusmodi irregularitas, non inducitur in pœnam delicti, sed propter alias causas.

Tom. I.

INTON
Opera
Tom. I. & II
E III

Sup. hoc in Ref. seq. à medio §. 1. à vers. Verum, & in Resol. prima post seq. in fine §. Notandum, & seq. & in Ref. præcedente à §. Notandum est obiter quod